

Z BERLINSKE POSTAVITVE

Uršula Berlot v Berlinu

Nenavadno, nadnaravno

Berlotova se s projektom Pulsation/Cross-sections, svetlobno prostorsko postavitvijo, predstavlja v prostorih Kunstlerhaus Bethanien v Berlinu

BERLIN – Glavna dejavnost berlinske Kunstlerhaus Bethanien, ki med drugim s partnerji pripravlja razstave, svetuje in izdaja strokovne publikacije in revijo, je mednarodna rezidenčna dejavnost, ki jo že dobrih 30 let izvajajo v 20 ateljejih. Ti dajejo praviloma enoletno zatočišče povečini vizualnim umetnikom z izoblikovano umetniško govorico. Lokalno in mednarodno veljavo je hiša pridobila še posebej s t. i. odprtimi ateljeji, v okviru katerih ponujajo izhodišča za povezavo med svojimi varovanci in zunanjimi kuratorji, s čimer delujejo kot vzoren promotor svojih študentov.

Čeprav galerija od leta 1994 ni vključena v noben javni program, ki bi zagotavljal kontinuirani do-

tloba, pri čemer se pogloblja v vedno nove segmente tega fizikalnega pojasa. Tudi tokrat je postavi-

radiološko magnetno resonančnega videoposnetka avtoričine lo-

Z BERLINSKE POSTAVITVE

Uršula Berlot v Berlinu

Nenavadno, nadnaravno

Berlotova se s projektom Pulsation/Cross-sections, svetlobno prostorsko postavitvijo, predstavlja v prostorih Künstlerhaus Bethanien v Berlinu

BERLIN – Glavna dejavnost berlinske Künstlerhaus Bethanien, ki med drugim s partnerji pripravlja razstave, svetuje in izdaja strokovne publikacije in revijo, je mednarodna rezidenčna dejavnost, ki jo že dobrih 30 let izvajajo v 20 ateljejih. Ti dajejo praviloma enoletno zatočišče povečini vizualnim umetnikom z izoblikovano umetniško govorico. Lokalno in mednarodno veljavo je hiša pridobila še posebej s t. i. odprtimi ateljeji, v okviru katerih ponujajo izhodišča za povezavo med svojimi varovanci in zunanji kuratorji, s čimer delujejo kot vzoren promotor svojih študentov.

Čprav galerija od leta 1994 ni vključena v noben javni program, ki bi zagotavljal kontinuirani dotok denarja, ostaja nekomercialna. Kljub temu tesno sodeluje s pokrovitelji, različnimi domačimi in tujimi fundacijami, katerih predstavniki skupaj z vodstvom institucije izbirajo študente hiše.

Doslej je pri njih bivalo in ustvarjalo več kot 400 umetnikov iz 30 držav. Med letoma 2000 in 2001 je v okviru fundacije Philip Morris tam ustvarjala Marjetica Potrč, lani decembra pa je na povabilo fundacije Schering začela enoletno bivanje v prostorih na Mariannenplatzu v Kreuzbergu še druga Slovenka, Uršula Berlot, kot četrta dobitnica štipendije, namenjene pospeševanju kulturne izmenjave med Vzhodno Evropo in Nemčijo ter podpiranju umetniškega podmladka. Berlotova se je pridružila letošnji poljski predstavnici beneškega bienala Moniki Sosnowski (štipendistka 2004), Slovačku Janu Mancusku (2005), ki je na 51. omenjenem bienalu skupaj s še dvema kolegom razstavljal v paviljonu Češke in Slovaške, ter litovskemu umetniku Arturasu Railis (2006), znancu ljubljanske Manifeste.

Samostojna razstava Berlotove, s katero je kronala enoletno bivanje v Berlinu, je nadaljevanje avtoričinih umetnostnih raziskovanj, katerih temelj še vedno ostaja sve-

tloba, pri čemer se pogloblja v vedno nove segmente tega fizikalnega pojava. Tudi tokrat je postavitev prilagojena prostoru, torej beli kocki Studia 2, katere zatemnjenost je zapolnjena s petimi povsem heterogenimi svetlobnimi objekti, ki so temelj avtoričinega raziskovanja analogij med elementarnimi organskimi procesi narave in mentalnimi procesi zaznavanja. Objekti so razporejeni centrifugalno, povečini postavljene vertikalno, pri čemer je horizontalna dimenzija svetlobnih objektov bistveni element, ki kot protipol skupaj s kristalinih in bio amorfnimi oblikami temeljno prispeva k vtisu, da gre za pokrajino. Ta postane v umetniški interpretaciji nenaravna, nenavadna in utopično futuristična. Kombinacija za umetnico tako značilnih transparentnih površin pleksi stekla, obdelanega z umetnimi smolami, aluminijaste ploščice različnih struktur, ki v igri svetlobe in svetlobnih refleksov ustvarjajo senčne vzorce.

Intenzivno ukvarjanje umetnice s fizikalno-kemičnimi in računalniško manipuliranimi procesi se kažejo zlasti v obeh postavitvah z naslovom Pulsation (Pulzija), ki sta pravzaprav ključna objekta celotne pokrajine in narekujeta njeno dinamiko. Temelj obeh sta videja, ki sta nastala s plastenjem projekcijskih postopkov, in sicer

radiološko magnetno resonančnega videoposnetka avtoričine lobanje in računalniško manipuliranih posnetkov svetlobnih odsevvov projekcij tega videa. Tako ustvarjene videopodobe, ki so dobljene tudi z zrcalno podvojenim učinkom, projicirane na netransparentne površine, se hitro menjujejo in zahtevajo od gledalca intenzivno senzibilno in cerebralno podoživljanje, katerih namen in cilj je zbujanje večje (samo)refleksivnosti in pristo ustvarjanje novih vsebinskih pomenov. Mnoge podobe asociirajo sila organske strukture cvetov in ženskega splovila, na videu, ki je manj rezek, saj je umetnica ohranila bolj zaobljene forme, pa se ni mogoče ogniti asociacijam sila antopomorfni entitet – podobe obrazov ljudi in božanstev (Buda). Prav videokomponenti bistveno doprineseta k podoživljanju in dojemanju sil gravitacije in levitacije, prehajanju snovnega v nesnovno, iskanju inteligibilnega, torej razumljivega v čutnem, neracionalnem. Na trenutke se zazdi, da je berlinska prostorska svetlobna postavitev Berlotove umetniški clasperiment, ki se v spoju cerebralnega in transcendentnega približuje tistemu področju umetnosti, ki ponuja več kot le odprt okvir za večjo (samo)refleksivnost.

MAJA ŠKERBOT